

Mit tegyünk a gyűlölet ellen?

Bizony, mi gyarló,
lábszagú, „mucsai”
mélymagyarok, iga-
zán hálásak lehetünk

jó sorsunknak, hogy ama

emelkedett szférából, a „szürkeállomány” elitjéből alakult egy emberségében páratlan élcsapat, a „Demokratikus Charta” — sötétségünk megvilágítására... Képzelteteli zászlójukra nem kisebb hazugságban fogant, cinizmus-sal átitatott frázist „hímezték”, minthogy: „Tégy a gyűlölet ellen!” Sajnos ez részük-ről ugyanolyan hazug tartalommal bír, mint az egykori náci haláltábor kapuján virító jelmondat: „A munka szabaddá tesz”... Hiszen olyan cégéres farizeusok fémjelzik eme „kulturális”-ot, mint a „legnagyobb író” Konrad György, a legkitűnőbb humorú Farkasházy Tivadar, a rákosista ódaköltő **Eörsi István**, a származását százzoroson meggyalázó Esterházy Péter, a zavaros álmú drámaíró Kornis Mihály, a sztálinista önkényt megszépítően megfilmésítő Makk Károly, az „Új Ember”-ben is rendszeresen publikáló Pomogáts Béla, s még több törőlmetszeit liberális, kozmopolita elme! Bizony, már több látványos demonstrációt szerveztek, azokon azután óhatatlanul megtalálta „zsák a foltját”, ugyanis együtt handabandázott a sok

chartás férfiú és hölgyemény az anarchistákkal, a pufajkás szocikkal, sőt — horribile dictu! — Thürmer „elvtárs” vörös öreivel is! Természetesen, a gyűlölet elleni közös front álcája alatt... Ilyenkor mindig kimutatták „fogok fehérit”, emberbaráti szelídséggel átkozódtak, s aki félrehalotta volna a „hangfekvést”, az bizony könnyen megkaphatta a megfelelő címkézést: ha szerencsés volt, megúszta, mint „kirekesztő”, de súlyosabb elhallásért már „antiszemita”-jelző dukált! A „vétek” aztán meg is nézhette magát...

Persze, egyáltalán nem könnyű elkerülni az ilyen „félreértéseket”, hiszen a vajtí fülekkel nem bíró romlatlan „mucsai” nép hajlamos a dolgokat úgy érteni, ahogy azok elhangzanak.

Mert ugyan ki gondolhatná egyébként — ép ésszel —, hogy a főrendező, pusztán humanista érzületből akar egy „másságban” szenvedő író-t idegösszeomlásba kergetni? Hogy a legjobb humorú chartás-huszár nem dühödött gyűlöletből, hanem emberbaráti szeretetből sziszegi más elvű kollégájának:

„Pusztuljon az asztalom-tól!”... Azt meg végképp nem tudta mire vélni az isten-adta, naiv „lábszágú”, vidéki polgár, hogy a debreceni filozofprofesszor — anno, közvetlenül a választások után — miért mondta, hogy az egész „műveletlen keleti országgrész” az MDF-re szavazott, bezeg az „művelt nyugat” a liberálisokat támogatta! Hát, szó, ami szó, megsértődtek a bő gatyás atyafiak.

No, de leginkább itt az ideje, hogy spongyát terítsünk vétkes félreértéseinkre! Inkább vegyük észre bennük (a chartásokban!) azt a sok jót, amit oly sikerrel titkolnak előlünk. Például azt, hogy eltemették a Horthy-„fasizmust” a Vérmezőt. Mert ők olyan dolgokkal is hatásosan tudnak foglalkozni, amelyek sohasem léteztek! Ez csak a művészet! Közben elagyabugyáltak néhány kopasz fiút, no persze csak emberszeretetből... Sajnos nem tudták szegények, mit kell tenni a gyűlölet szeretete ellen. Gyanítom, mi sem vagyunk ilyen járványra elég immunisak.

Brezovich Károly
Vác